Vrijdag 3 Maart 1944.

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4147

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Bonaire huldigt Juliana.

Kinderen en Vogels zingen voor Neêrlands Kroonprinses.
Troepenschouw op het Wilhelminaplein

Xavier Krugers: „Bonaire is trots . . . . ."
„Oranje bracht orde en recht", zegt Statenlid De Jongh.

Het ouwe beestje heeft het nog mogen beleven. Met een der eerste metalen vogels van de nationale K.L.M., die hun nest op Curaçao vestigden, heeft de Kroonprinses der Nederlanden gisteren de tocht naar Bonaire gemaakt. Aan de „Oriol" is deze eer te beurt gevallen, terwijl Pers en Fotografen met de „Meeuw" meemochten om getuigen te zijn van Bonaire's gloriedag. De raampjes bleven openstaan zodat een schitterend panorama zich aan het oog ontrolde: De vlakke Noordkust van Curaçao, de Isla en Willemstad in de verte, de diep in het land binnendringende baaien, Klein Curaçao, Klein Bonaire. Om 8.37 uur lag de gekartelde Westkust van Bonaire onder de „Meeuw" en het was even over half negen toen wij het kleine vliegveld van dit gebiedsdeel, dat vanwege het door de toestellen opgewaaide Zand soms Stuyvesant genoemd [illegible] werden.

Bij het uitstappen heette Gezaghebber Xavier H. C. M. Krugers allen hartelijk welkom op zijn eiland. De Nederlandse en Noordamerikaanse troepen stonden al opgesteld, respectievelijk onder bevel van Luitenant Septer en Luitenant Norman Burnett.

Behalve vele bekenden bleken talrijken uit dorpen en cunucu's gekomen te zijn om als eersten hun Kroonprinses te verwelkomen. Versierde vrachtauto's waren volbeladen en naar wij vernamen hadden bijna alle auto's van het eiland de tocht naar het vliegveld gemaakt.

Om kwart voor negen was de „Oriol" er met een escorte van vier Noordamerikaanse jagers. Gezaghebber Krugers stapte wederom naar voren. De deur van het vliegtuig werd geopend en onder gejuich van de menigte zette Prinses Juliana voet op de grond van Bonaire. Ter begroeting waren aanwezig: Schout bij Nacht Theodore E. Chandler met enkele Nederlandse en Noordamerikaanse officieren waaronder Kapitein ter Weele, die het bevel heeft over de Nederlandse troepen op Bonaire en Luitenant Roger Sherman, die er tijdelijk het bevel heeft over de Noordamerikaanse troepen; voorts Landraad Lodewijk D. Gerhardts, Landraad Charles Hellmund, Pastoor Bertrandus Kranwinkel O.P., Pastoor Thomas Wolters O.P., Kapelaan Vitus Brenneker O.P., Dominee Esser, Dr. Hans J. Emanuels, Gouvernementsarts en de Heer Nicolaas Royer, Otnvange.r

Met de Prinses waren meegekomen: de Landvoogd, de Heer en Mevrouw Van Tets, de Procureur Generaal Mr. Thys van der Laan, Majoor Ebel Venema, Bonaire's Statenlid John Aniceto de Jongh, de Directeur van de K.L.M. Dr. Dirk A. IJsselstijn, Adjudant Luitenant Schatte Olivier en Adjudant Luitenant Ivan Lansberg.

Annie Krugers, het dochtertje van den Gezaghebber, bood der Prinses bloemen aan en hierop begon het strijkje onder leiding van José Leonardo het Wilhelmus te spelen.

Bijna alle auto's van Bonaire doen mede aan de tocht naar Kralendijk.

De troepen werden geschouwd alsook de aanwezige jeugdverenigingen. De meisjes hielden een schild waarop te lezen stond: Koninklijke Hoogheid wees welkom in ons midden.

Persoonlijk kwam de Prinses den muzikanten dank zeggen. Bij de gang door de poort van het vliegveld barstte een gejuich los waarvan Brigadier Vis de toon aangaf. Boven op een vrachtauto stond hij met zijn helm te zwaaien.

Het ging nu de weg op naar Kralendijk in Julio Abrahams mooie auto. Alle auto's volgden en deden het stof van de weg opwaaien, maar hiervan had de Prinses geen last aangezien zij geheel vooraan reed met een motor-escorte van militairen.

Hier en daar stonden groepjes mensen langs de weg: Bij La Union enkele moeders met haar kroost, verder bij Mentor en Noord di Salinja, bij Antriol enzovoorts.

De aloë-velden lagen verlaten en verdord in het warme zonnetje. De oogst had ditmaal ook niet veel opgeleverd.

De bevolking van Bonaire had haar best gedaan. Practisch elk huis — hoe klein ook — had een vlag. Sommigen hadden hun gevel of hek versierd met slingers en vlagjes. Op afstanden stonden erepoorten. Bonaire had zich in feesttooi gestoken voor deze biezondere gelegenheid en het spreekwoordelijk mooie weer van het eiland werkte ook deze dag mede.

Hoe meer men de hoofdplaats Kralendijk naderde hoe drukker het werd. In de verte kon men de spits van Pastoor Kranwinkels kerk al boven de cactus van het landschap zien uitsteken en bij aankomst mengde het klokgeluid zich met de juichtonen der Kralendijkse inwoners.

Bij het hospitaal.

Voor het St. Franciscus Hospitaal zag het zwart. Hier hadden de Eerwaarde Zusters zich opgesteld met enkele patiënten. De meisjes van de Eucharistische Kruistocht stonden er in haar blauwe rokjes met witte blousen. De vlaggen wapperden en alom klonk het „Leve de Prinses" of „Biba Prinses" al naargelang de ingeving van het ogenblik. De Prinses stapte uit en reikte de hand aan Zuster Amata. Ook een oudje, Sjon Perina genaamd, kwam even groeten. Padvinders stonden in de houding en de Prinses wuifde hen vriendelijk toe.

Uitnemende verkeersmaatregelen.

Bonaire's Bredestraat was geheel afgezet door de schooljeugd. Kleine meiskes in het wit zwaaiden met vlaggetjes en juichten zo hard zij konden. Verderop stonden de groten. Om het Wilhelminaplein was het één dichte haag van mensen. Gezien de kleine bevolking van Bonaire móést men wel tot de conclusie komen, dat iedereen op de been was. Maar de Militaire Politie, die evenals haar Majoor Ebel L. Venema was overgekomen voor de gelegenheid, leidde al het verkeer in goede banen. De Veldwachters van Bonaire hielpen flink mede.

Bij de pasang grahan stapte de Prinses uit. Onder Biba-geroep besteeg Zij de trappen van het statige herenhuis met Haar Gevolg.

De Prinses rustte in de pasang grahan even uit voordat Zij weer naar buiten kwam.

De Venezolaanse Consul, Don Benjamin Delgado, kwam intussen zijn opwachting maken met zoontje en dochtertje, die orchideeën aanboden. De Prinses was er zeer verrast mee.

Bonaire's jeugd zingt haar hulde.

Onder het enthousiaste geroep van de bevolking liep de Prinses hierna over het Wilhelminaplein naar de Gezaghebberij waar de jeugd zich met Frater M. Beatus in de voortuin had opgesteld voor de aubade.

Drie kinderen boden de op oranjepapier afgedrukte liedjes aan de Prinses, den Landvoogd en den Gezaghebber aan. Naast het balcon van de Gezaghebberij was een plankier geplaatst, hetwelk betreden werd door de Prinses, den Gouverneur, den Gezaghebber en het Echtpaar Van Tets.

Een knippa-boom-in-bloesem bood schaduw. Oranje geschilderde kalebasjes, die als sappige vruchten in de boom waren opgehangen, trokken de aandacht van de vriendelijke Mevrouw van Tets.

Frater Beatus gaf het teken en daar klonk eerst vierstemmig het „Wilhelmus", waarna nog gezongen werd „Alle man van Neerlands stam", „O schitterende kleuren van Nederlands vlag", „Wij willen Holland houden" en „Wien Neerlands bloed". De Prinses klapte telkenmale in de handen. De zilveren kinderstemmetjes klonken dan ook heerlijk in de morgenwind, terwijl het getjilp van vogeltjes die zich op de takken van de Knippa-boom hadden gezet, aan het gezang nog meer luister bijzette. Dit was een heerlijk moment en de Prinses keek dromerig over de kinderschare, wellicht denkend aan Haar eigen Kroost in Ottawa.

De Gouverneur wenkte even en Frater Beatus kwam naar voren om de dank van de Prinses in ontvangst te nemen voor het gezang, dat Zij werkelijk prachtig vond.

„Vacantie".

Met luider stem kondigde Zijne Excellentie hierop aan, dat men verder voor de rest van de week vrij had. Het „Leve de Prinses" was niet van de lucht. Ook werd gejuicht ter ere van de Koningin, Prins Bernhard en de kleine Prinsesjes.

In rijen trokken de kinderen toen weg op de maat van de muziek. Sommigen verlegen, anderen onbedwongen, liepen zij langs de Prinses naar buiten. Hare Koninklijke Hoogheid knikte lachend — ook enigszins op de maat van de muziek.

De troepenschouw vond nu plaats op het Wilhelminaplein, waartoe de Prinses plaats nam op een andere verhoging, waarvan de achtergrond met smaak beschilderd was. Er stond op te lezen: **De vlag aan een Oranje-zuil verbonden gaat nimmer Onder.**

Wij vernamen dat de Heer Werner, architect, op Bonaire de leiding had van de versiering. Deze had moeilijk beter gekund.

Parade van de troepen.

Zo op het Wilhelminaplein staande harmoniëerde de zeegroene jurk van Prinses Juliana schitterend met de omgeving. Zij sloeg de manschappen gade, die snel voorbijtrokken, voorafgegaan door de Nederlandse en de Noordamerikaanse vlaggen.

Ook de marine-afdeling werd geïnspecteerd. Bij de steiger van Kralendijk lagen een motor-torpedoboot en een motor-reddingsboot. Matrozen onder commando van den Luitenant ter Zee 1e klasse Kennema en Rode Kruismannen onder commando van Dr. Willy Maal stonden opgesteld. De Prinses begaf zich aan boord van beide vaartuigen en liet Zich over verschillende zaken inlichten.

Bij de Douane stond de muziek nu te spelen en het volk was toegestroomd om niets te missen.

Grote drukte op de receptie.

Het Gezelschap begaf zich wederom naar de pasang grahan voor de ontvangst. In de voorhal heerste al spoedig een gezellige drukte. In de middenzaal ontving Hare Koninklijke Hoogheid de Burgers en Burgeressen van Bonaire. Er waren opmerkelijk veel meer Burgeresssen, waarschijnlijk omdat talrijke zonen van het eiland op Curaçao en Aruba werkzaam zijn of op zee de gevaren trotseren.

Toen de gehele file gepasseerd was nam Gezaghebber Krugers het woord voor het uitspreken van de volgende redevoering:

Koninklijke Hoogheid.

In de geschiedenis van een volk doen zich gebeurtenissen voor welke in de annalen van dat volk als mijlpalen uitsteken in zijn levenshistorie.

Koninklijke Hoogheid.

Indien ik U met Uw verlof Koninklijke Hoogheid, uit naam van de bevolking van Bonaire eerbiedig welkom heet en onze oprechte aanhankelijkheid en hulde breng op deze dag, dat voor de eerste maal in onze historie een Oranje voet op Bonaire's bodem heeft gezet, dan zijn deze woorden een oprechte weergaaf van wat er heden in de harten van de bevolking omgaat. En dat feit, deze gebeurtenis, deze mijlpaal in onze historie zal in Bonaire's annalen met gouden hoofdletters worden geboekstaafd.

De liefde van ons volk voor het Oranjehuis is een van de schoonste deugden. In den Bonairiaan trots op zijn afstamming en trots op zijn lidmaatschap van de Nederlandse stam, is deze schone deugd wel diep geworteld; zowel bij den stadsbewoner, als bij den landman ver in het binnenland wordt men getroffen allerwegen in huizen en hutten portretten, hoe eenvoudig ook, van hun Koninklijke Familie aan te treffen.

Ik moge U dan ook eerbiedig verzoeken aan Uw Koninklijke Moeder onze geliefde Koningin de diepgevoelde, oprechtgemeende gevoelens van aanhankelijkheid van Hoogstderzelver Bonairiaanse onderdanen te willen overbrengen en zelf de hartgrondige verzekering te willen aanvaarden, dat Bonaire intens medeleeft in alle liefs en leed van Uw Prinselijk Huis en bidt, dat Gods zegen U, Uw Gemaal en den Prinsesjes in ruime mate worde toebedeeld.

Koninklijke Hoogheid: Dat 1944 de zo vurig verlangde victorie en vrede moge brengen en 1944 het moge aanschouwen en ons aller hartewens in vervulling zie gaan, dat Hare Majesteit de Koningin en de Prinselijke Familie zegevierend naar het Vaderland en eigen huis en haardstede terug zullen keren.

Koninklijke Hoogheid: Wilt tot onze grote vreugde het eenvoudig product van Bonairiaanse handenarbeid aanvaarden: eerbiedig verzoeken wij U dit een bescheiden plaats in de Prinselijke woning te willen geven als een herinnering aan Uw zo hoog gewaardeerd voor ons allen onvergetelijk bezoek aan Bonaire.

Mejuffrouw Maria Teresia Hart bood bloemen aan.

Vriendelijk dankte de Prinses den Gezaghebber voor zijn woorden, de aangeboden geschenken en de bloemen. De herinnering aan de buitengewoon hartelijke ontvangst op Bonaire zeide Zij niet te zullen vergeten en ook zal Zij alles aan Haar Moeder overbrengen. De Prinses besloot Haar korte toespraak met aan Bonaire het beste toe te wensen.

Statenlid John Aniceto de Jongh nam vervolgens het woord:

Koninklijke Hoogheid.

U bevindt zich thans op het heerlijke, rustige eiland Bonaire, met zijn zo goedaardige bevolking.

Het welbekende eiland, waar de kleine vloot van Johannes van Walbeeck alvorens men het eiland Curaçao bereikte op 3 Juli 1634, ten anker ging. Het eerste eiland van de Curaçao-groep dus, waar de expeditie aankwam, die ten doel had Curaçao te vermeesteren, maar ook om de beschikking te bekomen over een vast punt, van waaruit men den toenmaligen vijand van Nederland in West-Indië afbreuk zou kunnen doen.

Reeds tien jaar vóór die tocht opereerden vloten der Westindische Compagnie in de Caraïbische Zee, en in de stukken, waarin van deze tochten

Wordt vervolgd op pagina 3.

Dank zij der welwillendheid van den Heer M. M. Pinedo van „Boletin Comercial" kunnen wij dit zeer fraaie portret van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana hierboven afdrukken.

Prinses Juliana bij de Fraters van Tilburg.

35.000 leerlingen worden door 1000 Fraters in Oranjeliefde opgevoed.

Stichter was de vriend van Juliana's voorvader Willem II.

Montaña en Santa Rosa in feesttooi.

Rondirt over Oost-Curaçao.

„Zeelandia" en „Zuikertuintje" door de Kroonprinses bezocht.

De Prinsesjes tegen een achtergrond van Curaçaose cactussen was de fantasie, welke Frater Henricus de tekening deed wrochten op de achtermuur van de grote zaal van het St. Vincentiusgesticht te Scherpenheuvel, dat gistermiddag vereerd werd met een bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid, Prinses Juliana. Dit was de eerste maal, dat een vorstelijk persoon het jongensgesticht van Scherpenheuvel bezocht. Een oorkonde, die in verband hiermede ontworpen was werd door Hare Koninklijke Hoogheid eigenhandig getekend en siert thans het gesticht.

De meest populaire man van Cura- Radulphus, die practisch geheel Curaçao, de eerbiedwaardige Frater Maria çao bij naam en toenaam kent na een verblijf van een halve eeuw in ons gebied, ontving Hare Koninklijke Hoogheid. Hij zeide ongeveer:

De dag van heden zal met gouden letters vermeld staan in de Kronieken van dit Huis. Heden toch genieten wij het onuitsprekelijk voorrecht in ons midden te mogen ontvangen een prinses uit ons dierbaar Oranjehuis, een Kroonprinses, die voorbestemd is eenmaal de Kroon te dragen van het Rijk der Nederlanden, waarvan Curaçao reeds meer dan drie eeuwen deel uitmaakt.

Koninklijke Hoogheid, ontvang de dank van alle bewoners van dit Huis voor het hoge bezoek, waarmede U ons wilt vereren. De jongens, die U hier voor U ziet, waarderen Uw bezoek nog te meer, wijl zij voortkomen uit die volksklasse, die niet gewoon is hoge eerbewijzen te ontvangen. Zij hebben hier een veilig en liefderijk tehuis, waar hun opvoeding, die in het ouderlijke huis dreigde te mislukken in goede banen wordt geleid door de Fraters van Tilburg, die mede aan Uwe Koninklijke Hoogheid worden voorgesteld.

15 Hunner zijn aan dit Huis verbonden, terwijl de overigen, hier tegenwoordig, belast zijn met het onderwijs aan de Biezondere jongens-scholen voor lager en meer uitgebreid lager onderwijs in het stadsdistrict en omgeving.

Het programma, dat wij Uwe Koninklijke Hoogheid aanbieden, is tweeledig. Het eerste gedeelte bestaat uit een zanghulde, die om wille van de weinige tijd, die ons is toegemeten kort moet zijn. Als tweede gedeelte zou daaraan worden toegevoegd een rondgang door een paar werkplaatsen, om Uwer Koninklijke Hoogheid een indruk te geven van het opvoedkundig werk, dat hier verricht wordt. Wij zullen beginnen met het eerste gedeelte, nl. de Zanghulde, de hoop uitsprekend, dat er ook nog gelegenheid is om het tweede gedeelte uit te voeren.

Ook waren aanwezig de bestuurderen van de St. Vincentiusstichting, de Pastoors van den Elsen, van der Looy, Exler, dan waren er nog andere Paters die op een of andere wijze met het gesticht te maken hebben, de Rector Pater Meussen, Pater van der Valk. Ook de Heer en Mevrouw Ellis. de Heer en Mevrouw Weeber, de Heer en Mevrouw Goslinga, de Heer en Mevrouw Gronemeijer, Districtsmeester Herman B. C. Schotborgh en anderen. Vele Fraters uit de stad waren ook naar Scherpenheuvel gekomen. Niet voor niets wordt gezegd, dat wat bij de Fraters geschiedt immer af is. Wat organisatie betreft spant de bijeenkomst op Scherpenheuvel gemakkelijk de kroon over alles wat wij deze week hebben meegemaakt, hoe goed en voortreffelijk het ook op verschillende punten was. De afwerking van alles, de verzorging van het programma-boekje, de verzorging van het aangeboden album met foto's van Curaçao en de bladzijde in sierschrift, de arrangementen voor de Pers, alles was onberispelijk. Sixto Gaito sprak namens de jongelui:

Een paar weekjes geleden nog maar, hoorden wij van Zijne Excellentie den Gouverneur, dat er kans bestond, dat U tijdens Uw bezoek aan Curaçao, ook ons huis zou komen vereren met Uw tegenwoordigheid.

Van dat ogenblik af, Koninklijke Hoogheid, tot op dit uur, hebben wij vol spanning verlangd naar Uw komst. Tezamen met de Fraters hebben wij in deze dagen ons best gedaan om U, onze Kroonprinses, een zo waardig mogelijke ontvangst te bereiden.

En nu zien wij Uwe Koninklijke Hoogheid in ons midden, en roepen U uit heel ons hart het Welkom toe. Wees welkom op Scherpenheuvel, waar van nu af aan Uw beeld zal blijven voortleven in onze gedachten als dat van een goede Moeder, die geen enkel van haar kindertjes vergeet.

Wij zijn blij, Koninklijke Hoogheid en zijn U dankbaar, dat U hier wilde komen, en, om het hier voor U prettiger te maken, hebben wij den Fraters gevraagd om Uw lieve Kindertjes, onze drie kleine Prinsesjes, ook hier te brengen. En zoals Uwe Koninklijke Hoogheid zien kan, is dat ook gelukt. Meer dan levensgroot prijkt Haar beeltenis hier voor U, en lachen Zij nu Haar goede Moeder tegen.

Wij danken U, Koninklijke Hoogheid, voor de grote offers, die U wilde brengen om naar Curaçao te komen. U was niet bang voor lange reizen, noch voor zware dagen, die U hier wachtten. Wij danken U daarvoor, en ook de Prinsesjes, die ons Haar Moeke voor enige dagen wilden afstaan.

Wees ervan verzekerd, Koninklijke Hoogheid, dat wij U en Uw gezin, geen enkele dag meer in onze gebeden zullen vergeten. Deze schone dag is en zal blijven voor ons: één van de allerschoonste in heel ons leven.

Moge de Heer U nog heel lang voor ons sparen, U laten genieten van een goede gezondheid, en U eenmaal onze Koningin maken. Dat is ons aller wens.

Hare Koninklijke Hoogheid, die deze middag in een lichtgroene robe gekleed ging, werd na enkele liederen van Frater Fidelius' Zingende Jeugd versterkt met Fraters, nogmaals toegesproken door Frater Radulphus.

Ik heb nog iets te vertellen, aldus ongeveer frater Radulphus, doch om niet in botsing te komen met zekere instructies, wend ik mij voor deze mededeling tot het publiek. Ik wilde nl. memoreren, dat het in Augustus as. honderd jaar geleden is, dat de Vereniging der Fraters van Tilburg gesticht werd door Mgr. Joannes Zwijsen, die in nauwe vriendschapsbetrekking stond tot een doorluchten voorzaat van onze Kroonprinses, den edelen Oranjevorst Koning Willem II, die destijds in Tilburg zijn verblijf hield. De vriendschappelijke verhouding tussen den Vorst en onzen stichter heeft er niet weinig toe bijgedragen, dat de stichting tot stand kon komen en zich ongehinderd kon ontwikkelen.

Is het wonder, dat de liefde tot het Oranjehuis, aan onze Vereniging bij Haar geboorte als het ware ingestort, sindsdien erfelijk is gebleven onder haar leden? Is het wonder, dat de ruim 1000 leden, Fraters onderwijzers, op hun beurt die liefde aankweken bij hun ± 35.000 leerlingen in de Lage Landen aan de Zee, in „Indonesië", Suriname en Curaçao? Is het wonder, dat de Oranje-feesten in hun scholen en gestichten met biezondere geestdrift worden gevierd? Gistermorgen is Hare Koninklijke Hoogheid in hoogst eigen persoon daarvan getuige kunnen zijn bij de Zanghulde in het Fort Amsterdam. Wij kunnen Hare Koninklijke Hoogheid verzekeren (en geven die verzekering bij dezen), dat ons onderwijs ons opvoedingssysteem is en zal blijven een steun voor Oranje, dat de ± 1000 leden onderwijzers, die onze Vereniging telt, even zoveel Paladijnen zijn, geschaard rondom de troon van Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, te allen tijde paraat om Haar Koninklijk Gezag te beschermen tegen perverse ideologieën, die niets dan ellende over de wereld brengen, waarvan de huidige oorlog een allertreurigst beeld oplevert.

De liefde tot het Huis van Oranje laait opnieuw op door het hooggewaardeerde bezoek van onze geliefde Kroonprinses en zal blijven groeien en voortleven zolang de heugenis aan dit bezoek zal blijven voortduren, d.i. in lengte van dagen.

Leve Prinses Juliana!
Leve Oranje!
Leve ons dierbaar Vorstenhuis!

Nu moge ik Uwe Koninklijke Hoogheid uitnodigen als blijvend aandenken Uw handtekening te plaatsen op een oirkonde die ingelijst een ereplaats in ons huis zal innemen en ons in lengte van dagen aan Uw bezoek zal herinneren.

In ruil daarvoor neem ik de vrijheid in naam der Fraters mijn handtekening te plaatsen op deze chèque en U die aan te bieden als een klein bewijs van grote dankbaarheid voor Uw bezoek. Het moge Uwe Koninklijke Hoogheid behagen die te aanvaarden en er die bestemming aan te geven, die Haar het meest doelmatig voorkomt.

Met een herhaald Leve de Prinses, Leve Oranje, Leve ons dierbaar Vorstenhuis, beëindigde de grijze missie-overste zijn rede, die zich als een goede vader vriendelijk koutend naast de Prinses neerzette, Haar met een handgebaar attenderend op dit of dat, een Frater noemend, een wenk gevende. Een knaapje Sixto Gaito bood bloemen aan, Frater Henricus werd aan de Prinses voorgesteld evenals Frater Realino. Frater Odulphinus werd door Hare Koninklijke Hoogheid gecomplimenteerd met het sierschrift. Der Prinses werd een envelop met inhoud aangeboden en reeds zou het einde gekomen zijn, ware het niet dat Hare Koninklijke Hoogheid de wens te kennen gaf het koor te bezoeken. Midden door fraters en kinderen wandelde de vorstelijke bezoekster naar achter waar Zij sprak met de koorleden, die een hartelijk complimentje kregen.

Hierna werd nog een rondgang door het huis gemaakt. De timmerwinkel, de drukkerij en verschillende andere afdelingen werden bezocht.

NAAR CURACAO'S OOSTELIJKSTE DORPJE.

Na het bezoek aan Scherpenheuvel begaf de stoet van automobielen zich naar het Oostelijkste dorpje van Curaçao, Montaña, waar de jeugd onder leiding van Pastoor Heijnsbroek en de Zusters van Schijndel stond opgesteld, luide zingend en wapperend met vlaggen. Ook stond hier de St. Josephstroep van de verkenners van Brakkeput en de vriendelijke Directeur Lever van de Phosphaatmaatschappij met een afvaardiging van zijn personeel. De jongens en meisjes van de Montañase scholen, de Broeders en jongens van Brakkeput en veel publiek uit de omgeving was toegelopen.

Het is een buitengewoon aardige gedachte geweest dat Hare Koninklijke Hoogheid ook dit deel des eieilands is gaan bezoeken. Practisch kan men thans zeggen, dat de gehele jeugd van Curaçao, Aruba en Bonaire de Kroonprinses heeft gezien.

Wat nog mankeerde was Santa Rosa, doch na Montaña ging de stoet daarheen. Hier stond Pastoor Speklé met Moeder Overste Christina. Nora Davelaar bood bloemen aan. Het meisjesweeshuis van Santa Rosa, waar ongeveer 100 weesmeisjes wonen, werd langdurig bezocht. Velen waren van Scherpenheuvel inmiddels herwaarts gekomen, omdat beide instellingen feitelijk onder eenzelfde bestuur vallen. Na in de ontvangstzaal door Moeder Christina te zijn toegesproken, werd door Carmen Croes een ontbijtservies met vingerdoekjes voor de Prinsesjes aangeboden. Ludri Pinto gaf bloemen. „Prachtig", zei de Prinses, die Zich tussen de kleine meisjes zichtbaar thuis gevoelde. Namens de kleinen-afdeling waren al wat poppejurkjes naar het gouverneurshuis gezonden. Alles was door de bewoonstertjes zelf gemaakt. Een klein meiske sprak de Prinses toe en vertolkte de wens van geheel ons staatsdeel, nl. dat er in het weeshuis wel een meisje Beatrix was (toen de Prinses de naam hoorde keek zij plotseling op, bleef kijken naar het kleine meisje) maar dat er geen Ireentje of Margrietje was **en of Hare Koninklijke Hoogheid nog niet eens met de kleine Prinsesjes zou willen komen.**

Mooie oranjegeverfde kalebassen hingen in de bomen, leuk klonk het lied van de meisjes in het zo propere gesticht waar in stilte zo veel goeds gedaan wordt. „Lieve kinderen, dat vind ik nu eens erg mooi", zei de Prinses verrukt.

Een feest was het toen Zijne Excellentie de Gouverneur mededeelde, dat voor Santa Rosa en Scherpenheuvel niet alleen deze week, maar bovendien nog de eerste drie dagen van de volgende week vrij zouden zijn.

Onderweg terug werd nog een seú gehouden, waar even gestopt werd. De vrouw die een mand met bloemen aanbood bracht deze later naar de begeleidende cadeau-auto, waarbij zij een révérence maakte voor den verbaasden agent van politie.

Bij Van Engelen stond het zwart van de mensen. Hier werd een zeer fraai schilderstuk aangeboden.

Dit schilderij werd aangeboden namens de familie Sijkens. Het stelt de Prinses voor, schaatsenrijdende op een een der Vlieten nabij Maassluis tijdens hoogstderzelver meisjesjaren. Schilder is C. W. Smith te Maassluis, een zwager van den Heer Sijkens, die het thans aanbood. Indertijd heeft Zijne Koninklijke Hoogheid, wijlen Prins Hendrik, dit schilderij besteld als verjaarsgeschenk voor Zijn dochter. Door de ziekte en het plotselinge heengaan van Prins Hendrik is een en ander niet meer tot uitvoering gekomen, zodat toen het schilderstuk eenmaal af was, het niet meer geleverd werd. Het schilderstuk bleef in de familie Sijkens en zo was het een buitengewoon sympathieke geste het thans aan te bieden aan de Prinses, die hierdoor op Curaçao nog weer een herinnering aan Haar vader kreeg bovendien.

De Heer Dieu-donné J. B. Sijkens zeide tot Hare Koninklijke Hoogheid:

Met vreugde, gepaard met eerbied en oprechte trouw, aan en tot Uw Doorluchte Stamhuis, waarvan Onze Koningin en Uwe Koninklijke Hoogheid de rechtmatige en Volwaardige Ooorluchtig Stamhuis, waarvan Onze Gods entredend in de voetsporen en in het verbond, dat de Vader des Vaderlands heeft gesloten met den Koning der Koingen, waarin Hare Majesteit en ook U Mevrouw de Kracht en de Wijsheid ontlenen om de ontzaggelijke zware roeping en taak U en Hare Majesteit, niet alleen op de schouders is gelegd, maar ook op het Oranje hart is gebonden.

U ervaart reeds de kracht en de sterkte van de Zegen, U en den Prins der Nederlanden bij Uw Huwelijks-inzegening op Uw beider levensweg; zo ook als U straks van ons gaat, **ook dan,** is Gods oog op U en al de Uwen.

Als een klein bewijs van liefde en trouw en als een eerbiedige hulde aan U weten wij ons gedrongen om een schilderstuk U eerbiedig aan te bieden.

Wanneer U zich de plaats en tijd zal herinneren en de strekking, dan zal dit voor U een kleinood zijn, dan zal de herinnering tot U spreken van Vaderliefde ook nadat Hij is heengegaan.

God zegene onze Koningin en U, Koninklijke Hoogheid, en den Prins der Nederlanden en ons aller Prinsesjes.

Moge de dag nabij zijn voor de glorievolle terugkeer naar ons dierbaar Vaderland.

Dat geve God.
Leve de Koningin!
Leve Prinses Juliana!

Hare Koninklijke Hoogheid was zeer ontroerd en dankte bewogen. Het geschenk werd niet eens bij de andere geschenken in de cadau-auto geborgen, maar werd speciaal meegevoerd.

BIJ DE ZEELUI IN HET ZUIKERTUINTJE.

Nog nimmer zal de Prinses zuiker met een z geschreven gezien hebben. Dat gebeurde gisteren, toen Hare Koninklijke Hoogheid een bezoek bracht aan het Zuikertuintje, van „Onze Vloot". Voorzitter Lampe verwelkomde de Prinses, stelde de bestuursleden en andere heren aan Haar voor en toen allen in de lommerrijke omgeving van deze tuin gezeten waren, hield hij een welkomstrede ongeveer in de volgende woorden:

Koninklijke Hoogheid,

Als Voorzitter van de Curaçaose Afdeling der Koninklijke Nederlandse vereniging „Onze Vloot" is het mij een zeer biezonder voorrecht en tevens een groot genoegen om Uwe Koninklijke Hoogheid en gezelschap bij dit Koninklijk bezoek aan „Zuikertuintje van harte welkom te mogen heten.

Zowel uit naam van het bestuur als uit die van de dames leidsters van Zuikertuintje en vooràl ook uit die van den zeeman, zeg ik Uwe Koninklijke Hoogheid oprechte dank voor de grote eer ons door deze Koninklijke attentie aangedaan.

Wij geven Uwe Koninklijke Hoogheid de verzekering dat dit Prinselijk bezoek aan het Recreatie-oord voor Nederlandse en Geallieerde zeelieden niet alleen hogelijk wordt gewaardeerd doch tevens dat Uwe Koninklijke belangstelling voor en in ons werk voor ons een grote prikkel zal zijn voor de toekomst.

Toen onlangs in een gecombineerde vergadering van bestuur en damesleidsters van Zuikertuintje dit historisch bezoek ter sprake werd gebracht, deed ik als van zelfsprekend het voorstel dat Zuikertuintje, ter ere van dit hoog bezoek, op biezondere wijze zou worden versierd. De dames van Zuikertuintje waren het echter niet met mij eens. Vol vuur van enthousiasme over dit blijk van Koninklijke belangstelling in hun werk, merkten zij toen eens luidend op: „Laat onze Prinses Zuikertuintje maar liever zien in de eenvoudige toestand zoals de zeeman die dagelijks kent". En dit, Koninklijke Hoogheid, is de reden waarom Zuikertuintje hedenmiddag niet baadt in een zee van vlaggen en wimpels.

Wij vinden het buitengewoon aardig en lief dat Uwe Koninklijke Hoogheid de tijd heeft mogen vinden om de plaats eens persoonlijk te zien, waar de zeeman, na zijn vermoeiende taak, verpozing, afleiding en rust komt zoeken, om zodoende weer op krachten te komen teneinde met frisse moed de harde strijd tegen den gemeenschappelijken vijand aan te binden en voort te zetten.

Koninklijke Hoogheid! Er is momenteel slechts één gedachte die ons allen bezielt en één vurige wens, die in ons aller harten leeft nl. de herrijzenis, in volle glorie, van ons dierbaar Nederland en daarmede de herleving van ons roemrijk en edelmoedig Huis van Oranje, waaraan wij thans in Uwer Hoogheids tegenwoordigheid, gaarne opnieuw onze onwankelbare trouw en aanhankelijkheid wensen te betuigen en voor altijd te verpanden.

Moge God in Zijn goedheid en barmhartigheid, voor de rechtvaardige zaak, onze wapenen zegenen tegen den overweldiger en moge de dag zeer spoedig aanbreken, waarop Uwer Hoogheids beminde Koninklijke Moeder met de Haren, Haar blijde en historische intocht zal mogen doen in Den Haag.

God zegene en behoede onze beminde Koningin Wilhelmina en de Koninklijke Familie, tot heil van het Nederlandse Rijk.

Een luid gejuich beantwoordde de rede. Inmiddels was de Gouverneur al opgestaan om naar Zijn gewoonte bepaalde personen uit de menigte te halen en aan Hare Koninklijke Hoogheid voor te stellen. Hiertoe behoorden o.a. de Noorse Dominee V.B. Neumann. De Prinses onderhield zich met velen en wandelde later nog door de tuin. Bij elk groepje wist Zij iets aardigs te zeggen. Toen Zij bij de perstafel kwam, die hier welwillend was ingericht en door vriendelijke dames van alle weldaden der verkwikking werd voorzien, merkte de Gouverneur op, dat dit geen zeelieden waren. „Dat weet ik al", antwoordde Hare Koninklijke Hoogheid, „vindt u het hier ook geen verrukkelijke plek voor de zeelieden?"

BIJ DE OUDEN VAN DAGEN OP ZEELANDIA.

Als een kasteel op de berg ligt het Koningin Wilhelmina Tehuis aan de weg rondom het Schottegat. Deze inrichting gaat uit van de actieve Protestantse Liefdadigheidsvereniging, welker voorzitter de Heer C. N. Winkel is. Hare Koninklijke Hoogheid werd door hem welkom geheten en velen der aanwezigen werden aan de Kroonprinses voorgesteld. Hierna werden alle vertrekken van dit kraakzindelijke huis bezocht. Het is een ruim en groot tehuis en de kamers die de ongeveer 22 bewoners hier hebben, zijn zeer netjes. Aardig was het dat Mevrouw Daal Hare Koninklijke Hoogheid voor haar apartement toesprak en zeide, hoe zij God bad voor de bevrijding des lands en de terugkeer van de gehele Koninklijke familie naar het bevrijde Nederland. „Leve de Prinses" riep Mevrouw Daal uit, waarmede allen instemden.

Na een betrekkelijk langdurig verblijf en na met de meeste inwoners nog gesproken te hebben, begaf Hare Koninklijke Hoogheid zich naar hoogstderzelver automobiel waarop de terugtocht aanvaard werd.

Een mooie rondrit door de stad volgde. Het publiek begint nu pas te beseffen, dat het gerust juichen mag. Bij Berg Altena, op het Julianaplein, langs de Pen, en overal stonden mensen. Aardig voor de Prinses eens iets van deze wijken te zien. De hoop, dat de stoet ook nog over Scharloo zou rijden, ging helaas niet in vervulling, want over Pietermaai werd vervolgens naar het Paleis gereden.

(Vervolg van pagina 1).

melding wordt gemaakt, is er herhaaldelijk sprake van de Benedenwindse Eilanden, althans van Bonaire en ook van Aruba.

De verscherpte politiek van Koning Philips tegenover zijn rebellerende Nederlandse onderdanen, prikkelde deze laatsten echter meer dan te voren tot het zoeken van eigen wegen, ook naar Afrika en Amerika.

Het was echter vooral de wijze, waarop na het Twaalfjarige Bestand de oorlog zou worden voortgezet — d.w.z. dat de Nederlandse Gewesten zich in het offensief zouden begeven — welke de blikken deed wenden naar de Portugese en Spaanse koloniale gebieden als operatie-terrein.

Wat de Watergeuzen hadden gedaan, dicht bij huis, de tegenpartij afbreuk doen en met de buit de eigen krijgskas stijven, dat zou opnieuw de tactiek worden, en opnieuw zouden de operaties van het particuliere initiatief uitgaan. De Heren XIX hadden reeds geruime tijd vóór 1634 het oog gevestigd op de Benedenwindse Eilanden, welke door de Spanjaarden van weinig belang werden geacht en dientengevolge niet in staat van verdediging waren gebracht.

Bonaire heeft het voorrecht gehad sedert toen, met een kleine tussenpoos gedurende de Engelse bezetting, onder Nederlands bewind te staan.

Ik zeg voorrecht omdat steeds door dat bewind orde en regel, een goede gang van zaken gewaarborgd is geweest, welke het Eiland, hoe klein ook en hoe bescheiden de middelen, een zekere welvaart heeft geschonken.

Wij, Bonairianen, zijn daar dankbaar voor.

Het weldadige Eiland, dat dankbaar is voor het goede, dat het Nederlands bewind het door de jaren geschonken heeft, en dat dankbaar is voor het bezoek, dat zijn geliefde Prinses Juliana het wel heeft willen brengen. Dankbaar en zeer verblijd.

Ja, Prinses Juliana, Uw historische naam in de Nederlandse geschiedenis doet mij teruggaan tot de Stammoeder van het Huis van Oranje, die in de 16e eeuw zoveel had te verdragen en te lijden door het zien omkomen Harer 3 zoons in de strijd voor de vrijheid van Nederland.

Ik stel het op hoge prijs in de gelegenheid te zijn als afgevaardigde van Bonaire in het vertegenwoordigend lichaam van Curaçao, de Staten, uiting te geven aan deze grote blijdschap.

Ik wens innig, dat dit gevoel van diepe vreugde ook door Uwe Koninklijke Hoogheid gedeeld moge worden, en dat het moge zijn dat deze dag steeds in Uwe herinnering blijve als een biezondere blijde.

Ons aller beste wensen vergezellen Uwe Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, onze beste wensen ook voor Uwe Koninklijke Moeder ,onze fiere, zo hooggeachte en beminde Koningin, voor Uw zo sympathieken Prins-Gemaal, onzen zo zeer gewaardeerden en populairen Prins Bernhard, en ook voor de zo lieve kleine Prinsesjes Beatrix, Irene en Margriet Francisca.

Daarbij, Koninklijke Hoogheid, de wens voor een spoedige bevrijding van het Rijk in Europa en Oost-Indië, gevolgd door een glansrijke herrijzing van het 4-delig Koninkrijk onder de bekwame leiding van Oranje, want wij weten, dat hoe ten derden male de onafhankelijkheid des lands niet kon worden hersteld, dan onder het gezag en in naam van den Prins van Oranje.

Leve de Koningin, leven de Prinses, Prins Bernhard en de Prinsesjes.

Het was intussen half twaalf geworden en het einde van het bezoek aan Bonaire was aangebroken. Onder het gejubel van de menigte werd weer ingestapt. Overal langs de weg stonden nog mensen te wuiven en te roepen.

Prinses Juliana had de harten van de Bonairianen veroverd. Op het vliegveld nam Zij afscheid van allen. Een klein meisje bood spontaan een bouquet van kunstbloemen aan. De troepen stonden weer opgesteld. De muziek speelde ...... Prinses Juliana draalde met instappen in het vliegtuig.

Bonaire had ook Haar hart veroverd.

ONTVANGST VAN COMITÉ'S.

Gisteravond om 20.30 uur werden ten Gouvernementspaleize door Hare Koninklijke Hoogheid de afvaardigingen van verenigingen ontvangen. Allen werden hartelijk begroet door de Prinses. Van de St. Aloysius Kring vernamen wij, dat deze een gouden brochure aanbood in de vorm van het Surinaamse wapen. De Prinses zeide er zeer blij mede te zijn. De brochure werd vervaardigd door den Goudsmid Raghunath.

DE PRINSES NAAR CARACAS.

President Medina heeft den vlootkapitein Antonio Picardi, hoofd van het Departement van de Vloot aan het Ministerie van Oorlog, en Luitenant Kolonel Alfred Jurado aangewezen als militaire adjudanten van H.K.H. Prinses Juliana. Als diplomatieke adjudanten zijn aangewezen Gir Fortoul, directeur-generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Mauen Dagnino, directeur van het Protocol, Luis Arajo Parejo en John Pels. De President heeft den Minister van Oorlog gemachtigd mevrouw Caracciolo Parraperez als adjudante aan Z.E. Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, toe te voegen. De Prinses zal op het vliegveld worden ontvangen door de burgerlijke en militaire overheden en door Jhr. van Vredenburgh. De Prinses zal een bloemenruiker neerleggen op het graf van Simon Bolivar, waar zij door den president zal ontvangen worden.

Naderhand heeft de ontvangst plaats in de Nederlandse legatie. 's Middags wordt een persconferentie gehouden; daarna begeeft H.K.H. Prinses Juliana zich naar het Paleis van den President la Quebradita waar een lunch wordt opgediend.

De bladen wijden lange artikelen aan het bezoek van de Prinses. De President zal de Prinses het Grootlint in de Liberator-orde, de hoogste Venezolaanse onderscheiding, toekennen.

AFVAARDIGING VAN DE GEMEENTERAAD VAN CARACAS.

De gemeenteraad van Caracas heeft met algemene stemmen besloten, dat een afvaardiging, geleid door het hoofd van de gemeenteraad, Prinses Juliana bij Haar aankomst welkom zal heten, als teken van solidariteit en sympathie met Nederland.

DE FAKKELOPTOCHT.

De deelnemers dienen om 19.45 uur aanwezig te zijn en stellen zich op in de Koningin Wilhelminastraat, Scharlooweg tot Bolivarplein, Bargestraat, Werfstraat, van de Brandhofstraat en zo nodig van Raderstraat.

In deze omgeving kunnen zij ook hun auto's parkeren. Ieder voegt zich aanstonds bij zijn groep, die een volgnummer heeft, hetwelk op borden langs de weg is aangegeven.

Ten einde het indringen in de stoet van buitenstaanders te voorkomen zal de gehele stoet door geuniformeerden worden geflankeerd.

De stoet gaat over de Wilhelminabrug, langs de Waterzijde van de De Ruyterkade, Chumaceirokade, nieuwe weg Noordzijde Waaigat en slaat de zijweg in van de Scharlooweg.

Het publiek kan de stoet het best volgen op de De Ruyterkade en op het Noordelijk voetpad van genoemde nieuwe weg. Deze weg is toegankelijk via de zijwegen van de Scharlooweg.

Houders van kaarten voor het gereserveerd terrein bereiken dit via de Concordiastraat.

Direct na aankomst van H.K.H. om 21.00 uur wordt de taptoe gespeeld, waarbij om stilte van het publiek wordt verzocht.

Naar aanleiding van het bovenstaande wordt om 20.00 uur geen rijverkeer meer tot de opstellingsplaatsen van de stoet via de Wilhelminabrug en het Bolivarplein toegelaten.

Langs de waterzijde van het Waaigat mag geen publiek staan, terwijl van 20.30 uur af geen rijverkeer tot de route van de Fakkeloptocht wordt toegelaten.

In de Abraham de Veerstraat en Concordiastraat mag aan één zijde geparkeerd worden, op aanwijzing van de Politie.

BURGERWACHT.

Politiedienst.

De Commandant der Burgerwachters maakt bekend dat alle Politie-burgerwachters heden, Vrijdag, om 19.45 uur moeten verzamelen bij de Politie-hoofdwacht, Punda.

VERTREK PRINSES JULIANA.

Morgen zal Prinses Juliana naar St. Maarten vertrekken. De Prinses zal niet meer naar Curaçao terugkeren. Het vliegtuig zal ongeveer 10 uur vertrekken. Hoe laat uit het Paleis vertrokken wordt, kon G.P.D. noch Politie ons mededelen.

FEESTNUMMERS TER GELEGENHEID VAN JULIANA'S BEZOEK.

Verschillende bladen van Curaçao hebben feestnummers uitgegeven ter gelegenheid van het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid, Prinses Juliana der Nederlanden, aan ons staatsdeel. Het ene blad is wat uitvoeriger dan het andere, maar elk heeft wat.

Het Noordamerikaanse legerdagblad **Daily Force** publiceerde het portret van Prinses Juliana met een hoofdartikel, waarin de Prinses beschreven wordt als „friendly to the people, she is all the good things that a respected democratic people stand for."

Economische Berichten kwam uit in sieromslag met enkele Curaçaose motieven. **Vrouwen Organisatie Curaçao** heeft eveneens een foto met 'hartelijk welkom'. **Jong Suriname** komt uit in Oranje-omslag met als motto „Onze kroonprinses op eigen grondgebied" en artikelen van Dr. Piet A. Kasteel, C. N. Winkel, Herman de Man, Huug A. Corsten, Mr. E. M. Elias (als hoofd van de G.P.D.), George Seppen, Th. Simoons en Willem Meyer. **Mikvé Israël** vond als motto een toepasselijk woord uit de Talmoed „Bij het intreden van de maand Adar (die begon toen de Prinses kwam) groeit een stemming van vreugde". Speciale artikelen releveren de banden tussen de Jodenheid en Oranje. Het blad **Curaçao** tenslotte verscheen geheel op Oranje-papier. **La Cruz** wijdde een gehele pagina aan de Prinses ter verwelkoming en schreef verschillende verslagen. **La Union** kwam in een rijk versierde voorpagina uit met speciale artikelen op de volgende bladzijden.

BUITENLAND.

OVERZICHT VAN HET NIEUWS.

Rusland.

De Russen sluiten de Duitse sterkte van Narva aan de Golf van Finland in en hebben tevens hun bruggehoofd over de rivier de Narova verbeterd. In de richting van Pskov werd de vijand uit verschillende sterktepunten geworpen en in de richting van Ostrov — op 55 kilometer ten Zuiden van Pskov — zijn 30 plaatsen genomen. 23 Duitse tanks werden ontwricht of vernield op 1 Maart. 24 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten.

Italië.

Het Duitse offensief tegen het Geallieerde strandhoofd ten Zuiden van Rome is volkomen afgeslagen. Een Geallieerde zegsman deelde mede, dat — om een geliefde Duitse term te gebruiken — een volledig defensief succes geboekt werd. Geallieerde vliegtuigen hielpen krachtig in het stukslaan der Duitse aanvallen. Meer dan 1200 enkelvluchten werden gisteren door de Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied uitgevoerd. De nazies leden enorme verliezen. Ook werden vijandelijke schepen langs de Joegoslavische kust bestookt door de luchtmacht.

Aan het hoofdfront van de 5e en 8e legers in Italië waren de patrouilles actief en werd artillerievuur met den vijand gewisseld. Volgens een bekendmaking van de radio van het Vaticaan werden in de nacht van 1 op 2 Maart enkele bommen geworpen op Vaticaanstad. Er werd een college getroffen maar geen enkele bom viel op het Vaticaan zelf. Een persoon werd gedood en een priester werd gewond.

De politieke partijen in Zuid-Italië hebben een algemene staking van 10 minuten uitgeschreven als protest van de verklaringen van Churchill waarbij hij de steun van het Badoglio-regime aan de oorlogsinspanning prees. De Geallieerde overheid heeft gedreigd de leiders te zullen arresteren.

Luchtfront.

Na de aanval van Woensdagnacht op Stuttgart waarbij meer dan 1700 ton aan bommen geworpen werd en slechts 4 van de 600 deelnemende vliegtuigen verloren gingen, hebben Vliegende Forten en Liberators geëscorteerd door een grote strijdmacht van gevechtsvliegtuigen doelen in Zuid-West Duitsland aangevallen.

Vliegende Forten vielen ook het vliegveld Chartres in Frankrijk in de namiddag aan.

Van deze verrichtingen worden 11 bommenwerpers vermist. De Geallieerde gevechtsvliegtuigen vernielden 18 vijandelijke vliegtuigen. Het aantal vijandelijke toestellen, dat door de bommenwerpers werd neergeschoten, is nog niet bekend.

In de afgelopen nacht hebben Britse bommenwerpers de vijandelijke vliegtuigfabrieken te Meulan les Mureaux nabij Parijs aangevallen alsook de vliegtuigfabrieken te Albert op ongeveer 130 kilometer ten Noorden van de Franse hoofdstad. Mosquito's vielen doelen in West-Duitsland aan en andere vliegtuigen legden mijnen in de vijandelijke wateren. Geen enkel vliegtuig wordt vermist van deze uitgebreide verrichtingen.

Zeefront.

De Britse Admiraliteit heeft bekendgemaakt, dat Britse duikboten, die opereren in de wateren van het Verre Oosten, een Japans vliegdekschip van ongeveer 7000 ton hebben getorpedeerd. Men gelooft, dat het schip tot zinken kwam. Ook werden torpedotreffers geplaatst op een Japanse kruiser.

Het vliegdekschip was geëscorteerd door 5 duikbotenjagers. De actie vond plaats in de Noordelijke toegangswegen van de Straat van Malakka.

Argentinië.

De waarnemende President van Argentinië, Generaal Edelmiro Farrell, heeft in een vraaggesprek aan de correspondent van de Associated Press medegedeeld, dat de Argentijnse regering onder zijn leiding zich zal houden aan de politiek van nauwe samenwerking met de andere Amerikaanse landen en het land zal leiden naar het herstel van de constitutionele normaliteit. Er is niets voorgevallen, dat Argentinië's positie in het internationale beeld zal wijzigen, zeide hij.

„Wij zijn slechts tijdelijk aan het bewind", aldus Farrell. „Geen onzer wil er een minuut langer blijven dan nodig is". Hij beloofde, dat verkiezingen gehouden zullen worden.

Geruchten als zou President Ramirez gevangen zijn, worden tegengesproken door den correspondent in Montevideo, die zich telefonisch in verbinding stelde met zijn residentie. Ramirez weigerde evenwel zelf aan de telefoon te komen.

Finland.

Het Finse nieuwsblad „Social Demokraati", spreekbuis voor de krachtigste politieke partij in het Finse Parlement, heeft te kennen gegeven, dat Finland van plan is tegenvoorstellen te doen op de wapenstilstandsvoorwaarden van Rusland. Het blad vond de voorwaarden van Moskou op het eerste gezicht „hard en zelfs wreed" en was van mening, dat zij „slechts kunnen dienen als basis voor verdere onderhandelingen en dat Finland de gelegenheid zal hebben zijn eigen meningen te kennen te geven". Het artikel zou zijn ingegeven door de overheersende mening in het Parlement, dat op de geheime vergadering van Dinsdag zijn vertrouwen in de Finse regering uitte.

Verenigde Staten.

Wendell Willkie heeft gisteravond in een radiorede gezegd, dat de „Democratische Partij uiteenvalt" en dat Roosevelt de macht verloren heeft „om binnen de Democratische Partij een eenheid te smeden voor het winnen van de oorlog of het maken van plannen voor de vrede". Hij zeide: „De Partij, welke bij de verkiezingen wil winnen, moet tegen die tijd een krachtige definitieve eenheid bereikt hebben."

LAATSTE NIEUWS.

— **Officieel** wordt uit Caïro gemeld, dat een uiteindelijk vredesverdrag gesloten is tussen de twee vechtende guerrilla-benden in Hellas, waardoor er een eind gekomen is aan de burgerkrijg. Beide partijen beloofden haar gemeenschappelijke krachten in te spannen tegen de Duitsers.

— **Francis J. Spellman,** Aartsbisschop van New York, heeft ter gelegenheid van de 68e jaardag des Pausen (gisteren) de hoop geuit, dat Rome voor vernieling gespaard zal blijven en dat „vrede met rechtvaardigheid spoedig over de wereld zal komen."

— **Hitlers** blad, „Völkischer Beobachter", deelde mede, dat Duitsland meer vliegers van de Luftwaffe verloren heeft in deze oorlog dan het aantal burgers, dat in luchtaanvallen gedood werd.

— **Officieel** wordt gemeld, dat zware Noordamerikaanse bommenwerpers, geëscorteerd door Noordamerikaanse, Britse en Geallieerde gevechtsvliegtuigen, heden doelen in Noord-West Duitsland hebben aangevallen.

JAPANNERS PROBEREN VAN ALLES.

Pogingen van de Japanners om de Indische bevolking te beïnvloeden langs religieuze weg, blijken uit een Japanse radio-uitzending, waarin verteld werd, dat 300 Mohammedaanse priesters samen kwamen te Batavia en hun dank betuigden aan de bezetters, omdat zij vrij waren onderwijs te verstrekken aan de massa. In verband hiermede wijzen wij op een Aneta-bericht van 10 December, waarin de ontbinding werd gemeld van de Mohammedaanse Raad en de vervanging er van door een aJpans lichaam; ook is er het vorig jaar melding gemaakt van „onderrichtingen, die in alle moskees gegeven werden".

DOOD EN DREIGING.

Een Nederlander is gedood wegens het bezit van wapenen. ƒ 10.000 zijn uitgeloofd voor aanwijzingen, die leiden tot de aanhouding van anderen betrokken in een aanslag op de vrouw van den Amsterdamsen politie-agent Olij; er werden ongeveer 20 schoten gelost door de vensters van Olij's woning in de avond van 15 Februari jl; Olij zelf bleef ongedeerd, maar zijn vrouw liep verwondingen op. Reuter dreigt degenen, die inlichtingen achterhouden met dezelfde straffen als de daders. De doodgeschoten patriot is,

DE HEER EN MEVROUW

M. L. Craz - Hasselmeyer

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Grace Sophia

Sint Elizabeth Gasthuis 2 Maart 1944

't Is Oranje
't Blijft Oranje